

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ

ενημερωτικό δελτίο της ελληνικής κοινότητας παρισιού και περιχώρων-bulletin d'information de la communauté hellénique de paris et des environs
οκτώβριος-νοέμβριος 2004- no 31- octobre-novembre 2004

CONSTANTINOPLE

Le voyage à Constantinople... Je l'avais imaginé dans d'autres circonstances, mais l'occasion était unique. Ce n'était pas un voyage d'agrément, c'était un pèlerinage, un pèlerinage à la seule ville qu'on appelle « La Cité » «Η Πόλη». Une première visite à la Ville Sacrée, dont le nom sonne majestueusement, sent l'encens, apparaît sur fond de couleur pourpre et tonne comme la foule des Verts et des Bleus hurlant dans l'Hippodrome. La première impression en arrivant sur l'aéroport de Constantinople était la foule, les voitures partout et une ambiance qui rappelait, en plus grand, l'ancien aéroport d'Elliniko par temps de trafic intense. Et puis l'autocar, le bakchich et le premier contact avec une ville immense... 10 à 12 millions d'habitants dans un cercle de 80 kilomètres de diamètre. Tous les habitants de la Grèce dans une ville. Dans une ville, qui a encore une très grande partie de fortifications byzantines intactes, mais où les anciens palais ont disparu pour laisser la place à des constructions ottomanes, dans les meilleurs de cas. Le quartier grec avec les maisons abandonnées ou occupées par des squatters.

Η Αγία Σοφία

Une ville où le tailleur chic côtoie la gourka afghane. Avec des universités modernes et une vie européenne nocturne, avec Atatürk présent partout : des statues et d'immenses photos montrant Atatürk à pied, à cheval, en smoking ou nageant dans la mer (Mao n'avait rien inventé quand il se faisait photographier, en nageant dans la rivière). Si la Turquie n'était pas un allié fidèle des USA, il y a belle lurette que nos « intellectuels » de

service auraient brocardé le « culte de la personnalité », qui fleurit dans ce pays. Je sais, que parler ainsi n'est pas de mise, en cette période de « rapprochement » entre la Grèce et la Turquie, mais je pense que le peuple turc a aussi droit à la liberté de pensée, la vie démocratique et la prospérité. Plus vite il se débarrassera des scories du passé, plus vite il se rapprochera des valeurs de la Maison Commune qu'est l'Europe. Pour le moment...

Με τον Πατριάρχη μας

Il y a eu plusieurs moments émouvants qui m'ont impressionné. L'approche de Sainte Sophie, cachée en partie par les arbres, avec sa couleur rouge, son architecture dénaturée par les quatre minarets et les mosquées, qui sont adossées sur la structure du monument. Suis-je bizarre de trouver anormales ces présences ? Et puis l'intérieur, immense ; nous n'avons pas réussi à admirer le volume majestueux de la basilique, à cause des échafaudages de restauration. Mais, j'ai été aussi gêné par les immenses tympans proclamant en arabe la foi musulmane, qui n'ont pas leur place à cet endroit, si c'est vrai que Sainte Sophie est un musée, comme indiqué dans les guides, et pas un lieu de culte musulman, comme les écrits le proclament.

Puis, la visite à Fanari et notre rencontre avec le Patriarche. Nous nous trouvions en présence du successeur d'une très longue lignée d'hommes ecclésiastiques, dans le centre du dernier vestige de l'œcuménisme hellénique. Nous sommes entrés par la

porte latérale, parce que la porte centrale reste fermée, depuis la pendaison sur cette porte de Grégoire E'. Les paroles échangées avec le Patriarche et sa bénédiction furent des moments privilégiés de ce voyage à Constantinople. Puis la visite à Baloukli et à Vlacherna, mais surtout la découverte de la musique byzantine telle qu'elle est chantée dans les églises de Constantinople. Musique hiératique et si différente des mélodies que nous sommes habitués à entendre.

Η κλειστή πόρτα στο Φανάρι

La visite à Baloukli, avec la proximité du cimetière où reposent les restes de grecs de Constantinople et la découverte dans la cour des dalles de tombes grecques profanées en 1955 et transportées dans la cour de l'église restent gravées dans notre mémoire. Des faits historiques qui suscitent la réflexion pour éviter que ne se répètent de telles horreurs. C'est là que j'ai découvert que des grecs d'Anatolie écrivaient le turc en utilisant l'alphabet grec. Un siècle avant l'introduction par Atatürk de l'alphabet latin.

Ένα από τα ψηφιδωτά της Αγια-Σοφιάς

Le voyage ne s'est pas arrêté, nous avons continué sur la Cappadoce. Mais le récit et les pensées provoquées par ce voyage s'arrêtent provisoirement. Nous allons reprendre dans le prochain numéro de δελτιο, tout en demandant l'indulgence à ceux qui ont participé à ce voyage pour les lacunes et les omissions de ce récit.

LA CANDIDATURE DE LA TURQUIE A L'UNION EUROPEENNE

Nous sommes témoins depuis quelques mois d'une discussion qui traverse la classe politique française et européenne au sujet des problèmes que pose la candidature de la Turquie pour devenir membre de l'Union Européenne. Nous remarquons aussi l'absence de discussion dans les milieux politiques grecs, qui pourtant furent, par le passé, beaucoup plus loquaces et extrêmement actifs dans ce domaine.

Je saisis cette occasion pour exprimer mon opinion personnelle, qui n'engage que moi-même. Passons vite sur tous ceux qui sont, par principe, favorables à l'adhésion de la Turquie à l'U.E., parce que la Turquie est un pays laïque. Drôle de laïcité d'un pays dont la religion officielle est l'Islam, qui a 80000 religieux payés comme fonctionnaires par l'Etat turc et qui participe à la Conférence Islamique, et revenons sur le camp de ceux qui refusent cette adhésion.

Il y a les « souverainistes » qui disent non à la Turquie, comme ils disaient non à Maastricht et à toute réforme et approfondissement européen. Il y a les « pro-européens », qui disent non à la Turquie évoquant, son appartenance géographique à l'Asie et ses différences culturelles avec les autres pays européens. Puis, il y a ceux qui sont pour l'entrée de la Turquie dans l'UE, à condition qu'elle remplisse certains engagements. Les accords d'Helsinki avaient défini les engagements de la Turquie. Mais tout d'un coup une amnésie subite a frappé un grand nombre de nos concitoyens et tout le monde discute en dehors du cadre fixé par l'UE. Vous aurez compris que je suis pour l'entrée de la Turquie dans l'UE à condition qu'elle :

1. retire ses troupes de Chypre
2. reconnaisse le génocide arménien
3. respecte les droits de l'homme et des minorités ethniques et religieuses
4. reconnaisse et respecte ses frontières avec les pays voisins.

Aucune de ces conditions n'est remplie actuellement.

De plus la Turquie demande d'adhérer à l'UE tout en refusant de reconnaître la République de Chypre, dont elle occupe le Nord. La récente spoliation du Patriarcat de Constantinople par le gouvernement turc (ils ont exproprié l'orphelinat de Prinkipo), ainsi que le refus de permettre le fonctionnement de l'Ecole Théologique de Chalki est une preuve tangible et concrète du peu de respect que la Turquie montre pour les libertés religieuses.

Je pense que dans la situation actuelle de non respect des engagements pris par la Turquie à Helsinki, si j'avais l'occasion d'exprimer mon opinion, je voterais, non. Il faut rappeler à nos dirigeants que l'Europe ne peut pas se faire en ignorant les préoccupations et les interrogations des Européens.

Andréas Tsapis, président,
Paris, le 14 novembre 2004

Το προηγούμενο δελτίο (αρ. 30) ήταν όλο γραμμένο στα ελληνικά χωρίς κανένα γαλλικό κείμενο, πράγμα που δημιούργησε ...ευγενικές παρατηρήσεις και παράπονα από όσους δεν χειρίζονται την ελληνική μας γλώσσα πολύ καλά, έτσι ώστε να μπορούν να παρακολουθούν όλα όσα γράφονται στα «ρωμέικα». Ζητάμε συγνώμη και θα προσπαθήσουμε να επανορθώσουμε, όσο μπορούμε. Το καλλίτερο από όλα θα ήταν να γράφονται όλα τα κείμενα και στις δύο γλώσσες για να μη παραπονιέται κανείς, να γίνει δηλαδή το περιοδικό μας δίγλωσσο. Πολύ καλή ιδέα αλλά ... λίγο δύσκολο να πραγματοποιηθεί. Θα χρειαστεί να υπάρξουν περισσότεροι δίγλωσσοι συντάκτες στο δελτίο και μεγαλύτερη προσφορά κειμένων από τη σημερινή. Γι αυτό, το κείμενο που περιγράφει το ταξίδι μας στη Πόλη, την επίσκεψή μας στο Πατριαρχείο, τη συνάντησή με το Πατριάρχη μας και τη σύντομη περιήγηση στη Καπαδοκία το έγραψα γαλλικά, για να υπάρξει κατ' ευθεία πρόσβαση από τα μη ελληνόφωνα μέλη της Κοινότητας. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι τούτο δώ το φυλλάδιο είναι ίσως το μόνο που εκδίδεται στα ελληνικά στο γαλλικό χώρο και είναι πολύ βαρύ, να εγκαταλείψουμε τελείως τα ελληνικά.

Γιορτάσαμε φέτος στην αίθουσα Rossini του δημαρχείου του 9^{ου} την 64^η επέτειο του ηρωικού ΟΧΙ στη φασιστική Ιταλία του Μουσολίνι. Παρόλο ότι φέτος η εορτή της 28^{ης} Οκτωβρίου έπεσε μέσα στις γαλλικές σχολικές διακοπές, η αίθουσα ήταν γεμάτη. Μας τίμησαν με τη παρουσία τους ο σεβασμιότατος Μητροπολίτης Γαλλίας κ. Εμμανουήλ, ο Γενικός Πρόξενος κ. Ν. Πάζιος και ο διευθυντής του Γραφείου Τύπου της Πρεσβείας μας κ. Β. Καραβασίλης και φυσικά τα παιδιά και οι γονείς που ήταν παρόντες για να αποτίσουν φόρο τιμής στους ήρωες του Αλβανικού έπους και της Εθνικής μας Αντίστασης ενάντια στο βάρβαρο κατακτητή.

Η νέα γενιά επί σκηνής

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον κ. Σ. Αντωνόπουλο, που όλες τις προηγούμενες εβδομάδες ασχολήθηκε με τη διδασκαλία χορού στα παιδιά των σχολείων, τη διδα

Ειρήνη Μαρνά που μας διάβασε αποσπάσματα από το «Άσμα ηρωικό και πένθιμο για το χαμένο ανθυπολοχαγό της Αλβανίας» όπως και τη κα Β. Σαλτερή-Κακούρου, που εφρόντισε αυτή την επιλογή. Και φυσικά ευχαριστούμε τους γονείς, που κάθε Κυριακή συνοδεύουν τα παιδιά στα μαθήματα χορού και δείχνουν έτσι, έμπρακτα, την αγάπη τους στη πατρίδα μας. Χωρίς βέβαια να ξεχάσω τις κες Ορσαλία Λάσχου και Κατό Αλβανού-Λέ για τη συνεχή τους παρουσία.

Τε παιδιάς Ελλήνων, αμύνεσθαι περί ... γλώσσης

Το ζήτημα των σχολείων έχει γίνει το μόνιμο θέμα και να θέλουμε να το ξεχάσουμε η πραγματικότητα το υπενθυμίζει με έντονο τρόπο. Θέλαμε να ενημερώσουμε ότι στο λύκειο Bergson οι γονείς, που ήταν παρόντες στη συνάντηση που έγινε, δημιούργησαν μία επιτροπή γονέων, που έχει εκπροσώπους από όλες τις τάξεις και στη συνέχεια σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς συναντήθηκαν κατά τάξη και έκαναν απογραφή των επι μέρους αλλά και των γενικών προβλημάτων, που αντιμετωπίζει το σχολείο. Σύντομα, λοιπόν θα έχουμε τις προτάσεις τους για συζήτηση και πρόθεση. Στις 2 Νοεμβρίου δημιουργήθηκε επίσης επιτροπή γονέων και στο σχολείο Küss. Ελπίζουμε ότι αυτή η κινητοποίηση των γονέων θα έχει ως αποτέλεσμα τη καλύτερη συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς και τη βελτίωση της διδασκαλίας των ελληνικών. Ευχόμαστε το ίδιο φαινόμενο ενδιαφέροντος και κινητοποίησης να παρατηρηθεί και στα άλλα διδακτικά συγκροτήματα της περιοχής Παρισιού.

Πάντως για την ώρα, και παρά τις διαβεβαιώσεις (στη συνάντηση «απολογισμού» του Ιουνίου) του αναπληρωτή συντονιστή Εκπαίδευσης κ. Γ. Δημόπουλου, παρατηρούμε ότι καταργήθηκαν τρεις προπαρασκευαστικές τάξεις, δύο στο Bergson και μία στο Küss. Όσον αφορά το Küss, η ΣΤ' Δημοτικού παραμένει χωρίς εκπαιδευτικό και ούτε ξέρουμε πότε θα συμπληρωθεί η θέση. Και για να μη κυττάμε όμως μόνο τα πολύ κοντά μας πρέπει να αναφέρουμε ότι δεν λειτουργεί φέτος το σχολείο ούτε στο Neuilly Plaisance, ούτε στο Le Mans, ούτε στη Tours. Σιγά-σιγά οδηγούμαστε σε κλείσιμο τάξεων και τίποτα δεν μας εξασφαλίζει ότι το φαινόμενο αυτό είναι παροδικό.

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού και Περιχώρων στο πλαίσιο της προσπάθειας που καταβάλλει για να ευαισθητοποιήσει τη παροικία αλλά και τις ελληνικές αρχές για τη βελτίωση της διδασκαλίας των ελληνικών οργανώνει μία στρογγυλή τράπεζα με θέμα: «Η διδασκαλία των Ελληνικών στον εξωελλαδικό χώρο». Θα συμμετάσχουν η κα Άννα Ολβία Ιακωβίδου-Andrieu, αναπληρώτρια καθηγήτρια νέων ελληνικών, Université de Paris X Nanterre, η κα Σοφία Βασιλάκη, maître de conférences à l'INALCO, και ο κ. Χρίστος Κλαίρης, professeur de linguistique générale, Université Paris V. Ελπίζουμε στη συμμετοχή και άλλων πανεπιστημιακών, που δεν έχουμε ακόμη μέχρι σήμερα την απάντησή τους. Η συνάντηση θα γίνει στις 2 Δεκεμβρίου 2004, στις 20:00, στο Ελληνικό Σπίτι, 9, rue Mesnil, 75116 Paris.

EXPOSITION DE PEINTURES

La Communauté Hellénique de Paris et des Environs

vous prie d'honorer de votre présence

le vernissage de l'exposition de peintures

de

Charis Voyatzis

(1924-1981)

le mardi 23 novembre 2004

à partir de 19 heures

à la Maison de la Grèce

9, rue Mesnil, 75116 Paris

Exposition ouverte du 23 novembre au 3 décembre 2004

Dans le cadre des expositions de peinture organisées par notre Communauté nous avons voulu honorer le travail d'un excellent peintre, Charis Voyatzis, aujourd'hui décédé, qui a vécu et créé à Paris. Nous remercions vivement Mme Esther Voyatzis, sa veuve qui nous a permis et aidé pour réaliser cette exposition. Nous présentons ici l'artiste, ainsi que certains critiques écrits à propos de son œuvre.

VOYATZIS Charis

Né à ATHENES en 1924 (originaire de LIMNI/EUBEE)

De 1942 à 1947 : Ecole supérieure des Beaux Arts d'Athènes (Atelier C. PARTHENIS). Diplômé en 1947 avec les prix suivants :

-1er prix de portrait.

-Mention honorable de nu.

-Mention honorable de composition.

1954: Obtient une bourse d'Etat

pour la décoration et la peinture en FRANCE.

1954-1955: Etude de la fresque à l'Ecole Supérieure de Beaux Arts de PARIS.

1954 -1957: Etude de la décoration générale à l'Ecole des Métiers d'Arts de Paris avec J. AUZAME.

A partir de 1957 : Installé en France collabore avec la Galerie "Les Arts plastiques Modernes"

(Mouradian - Valloton), où sa peinture est exposée en permanence jusqu'en 1974 (décès de A. MOURADIAN fermeture de la galerie).

EXPOSITIONS

1955- Salon d'automne - PARIS.

1956 - Salon des artistes associés - PARIS.

1956 - "L'an dans le monde" Musée d'Arts Modernes de Paris.

1957 - Galerie "L'Ecuyer" BRUXELLES.

1958 - Galerie "Nord Cité Universitaire" - PARIS.

1958 - Galerie "Suzanne de Coning" - PARIS.

1959 - Galerie "Mouradian - Valloton" - PARIS.

1960 - Redfem Galery -12 Artistes Grecs - LONDRES.

1961- Redfem Galery- Summer Exhibition- LONDRES.

1962 - "Artistes d'Evia" - ATHENES.

1962- "Artistes Grecs" LINZ - AUTRICHE.

1964 - Galerie "HILTON" - ATHENES.

1964 - Centre Technologique - ATHENES.

1965 - Galerie "Venetia" - MYCONOS - GRECE.

1965- SVEA Galerie STOCKHOLM - SUEDE.

1966 - Galerie de la maison de la culture du HAVRE - FRANCE.

1975- "Artistes Grecs" SALONIQUE - GRECE.

1975 - Galerie "Caractères" - PARIS.

1976- "Artistes d'Evia" - ATHENES.

1978- Centre culturel de YERRES.

1979- "Kommunarel Kunstbersitz"- RATHAUSES NEUKOLLN - BERLIN.

EXPOSITIONS PANHELLENIQUES

1948 - 1952 - 1963 - 1969 -1971 -1975 - ATHENES.

EXPOSITIONS PERSONNELLES

1960 - Mouradian - Valloton - PARIS.

1961 - Mouradian - Valloton - PARIS.

1962 - "Architecktoniki" - ATHENES.

1963- Mouradian - Valloton - PARIS.

1964 - Galerie "Stoa" - ATHENES.

1967 - Galerie "Coard" - PARIS.

1972- Galerie de la Pantelaarse Campen - HOLLANDE.

1974- Kunstant Neukolin - RATHAUSES - BERLIN (Kunstant).

1975- Centre culturel "ORA" - ATHENES.

1980- Centre culturel "ORA" - ATHENES.

AUTRES ACTIVITES ARTISTIQUES.

1963- Décor pour Ajax de Sophocle. Théâtre Antique de la Sorbonne. Théâtre Récamier - PARIS.

1965- 1966 Maquettes et supervision de l'exécution de 1200 m2 de surfaces colorées sur les façades du centre atomique de LIMEIL-BRECVANNE-FRANCE.

Les Oeuvres de VOYATZIS existant dans plusieurs collections particulières en GRECE, GRANDE-BRETAGNE, ITALIE, ETATS-UNIS, HOLLANDE, SUEDE et ALLEMAGNE ainsi qu'à la mairie de BERLIN (NEUKOLLN).

Décédé le 22 AVRIL 1981 à PARIS.

1989 Pinacothèque NATIONALE, Musée Alexandre Soutzos- ATHENES. Exposition rétrospective de Charis VOYATZIS.

Voici ce que Waldemar George écrivait à propos de Charis Voyatzis en 1961 et 1967 :

« Charis Voyatzis fait partie de cette phalange de Grecs de l'Ecole Parisienne qui, tout en acceptant la leçon de la France, sauvegardent leur personnalité ethnique et esthétique. L'idée d'imiter la manière des coryphées de la peinture moderne ne vient pas à l'esprit de ce jeune Athénien qui expose pour la première fois un ensemble de toiles.

Mer Egée

On se demandera peut-être en quoi Voyatzis est-il Grec. Il ne l'est pas par le choix de ses thèmes, bien qu'ils évoquent, dans la plupart des cas, les images de cet éden terrestre qu'est son pays natal. Ces paysages il ne les choisit que parce qu'ils correspondent à ses aspirations et, notamment, à son idée du beau. Son atticisme est de la même essence que celui de Cézanne. Comme l'Aixois, étudiant la structure des sites rocheux de cette Hellade française qui s'appelle la Provence, il fuit l'instantané et va au fond des choses. Ses flamboyants tableaux de la nature ne sont pas des vues instantanées, dont l'objet principal est de capter un effet d'éclairage. Ce sont de singulières géométries sensibles et des architectures.

Mais Charis Voyatzis ne se contente point d'organiser l'espace comme un perspecteur ou un peintre urbaniste. Parfois sa couleur fait éclater la forme et déborde ses limites. Ses rythmes de valeurs chromatiques violent la loi du cadre. Ses tons purs s'épanouissent librement. Ses volumes colorés sont des taches ou des plaques auxquelles il confère une densité plastique.

Voici donc un artiste hors-série qui illustre par des œuvres d'une qualité très pure la renaissance du génie égéen, frère du génie méditerranéen..... »

Waldemar-George
Novembre 1961

« L'œuvre de Voyatzis est-elle une reconquête du monde ? Le jeune artiste que nous vous présentons est un Athénien de l'Ecole Parisienne. Il n'évoque ni Olympie, ni Delphes. Il représente la Grèce selon l'esprit. Ses paysages sont des architectures d'une ordonnance secrète. Les éléments n'en sont pas les volumes colorés dans la pâte et perceptibles par le sens du toucher. Ce sont des rythmes de tons cristallisés qu'irradie la lumière.

Voyatzis revendique l'héritage intégral de l'art européen, de Ruysdael à Cézanne. Mais il l'hellénise et semble l'adapter à ses propres exigences. Ses pathétiques tableaux de la nature sont des constructions d'une matière aérienne et des drames picturaux. Sa vision flamboyante n'exclut pas ce sentiment tragique qui fait défaut à ses contemporains. Voyatzis qui fuit l'art narratif, s'exprime par voie d'analogies. Ses ciels s'obscurcissent et se couvrent de nuages ou se brisent comme le verre qui vole en mille éclats et qu'embrase l'astre solaire.

Ses calanques et ses criques d'un bleu céruléen sont faites pour abriter les travaux et les jeux des compagnes aux cheveux tissés d'or de Nausicaa, fille d'Alcinoüs. Les marbres qui jonchent ses plages sont-ils des fûts de colonnes mutilées ? Ses plans se muent, peu à peu, en images, sans perdre leurs caractères et leurs propriétés. Ils baignent dans une clarté inventée de toutes pièces. Notre planète apparaît à ce peintre qui défend les valeurs de peinture: poésie et mirage, sous l'aspect de couleurs qui engendrent l'harmonie...

Danse

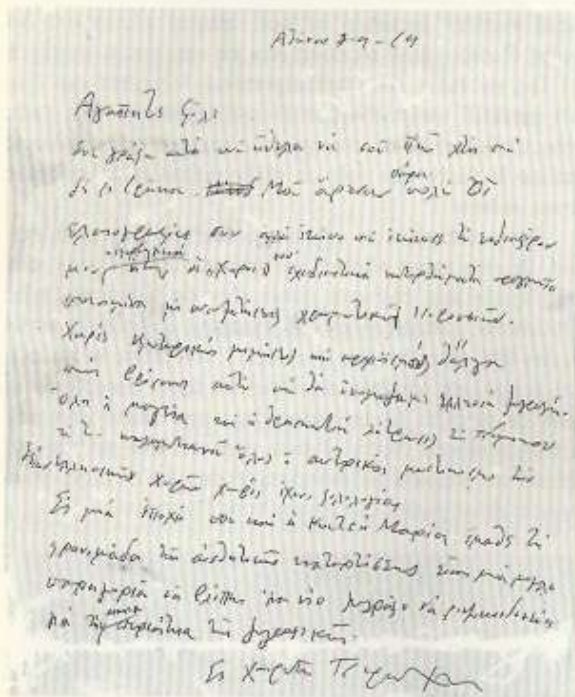
Faites de la même substance que leur environnement, les grandes figures de Voyatzis peuvent être assimilées à des statues-colonnes. Ces solides à faces planes sont des formes qui transmettent des sensations de poids. D'autres figures se dissolvent dans l'espace aérien ou flottent dans l'atmosphère.

Une place particulière devra être réservée aux peintures à l'eau de Voyatzis. Ces aquarelles limpides, d'une qualité unique et d'une beauté réduite à son essence, seront elles situées au point d'intersection des lavis chinois et des pages du Maître d'Aix ? Ce sont des créations, dont les audaces surprennent. Voyatzis s'y impose comme un calligraphe, dont certains hiéroglyphes se résolvent en accords chromatiques raffinés.

Les aquarelles constituent, croyons-nous, le fer de lance des recherches d'un artiste en pleine possession de ses moyens plastiques. Elles témoignent aussi de sa ferveur, de sa curiosité et de sa vocation d'universalité. En effet, aux yeux de Voyatzis, l'hellénisme n'est pas une discipline ou un équivalent de l'anthropomorphisme. Sa liberté d'esprit en est la faculté maîtresse. »

Waldemar George
Novembre 1967

Παραθέτουμε φωτοαντίγραφο της επιστολής που έστειλε στο Χάρη Βογιατζή ο Γιάννης Τσαρούχης το 1969.

Μονεμβασιά

Στον κύκλο των εκθέσεων της Εθνικής Πινακοθήκης με έργα Ελλήνων δημιουργών που ανέπτυξαν την καλλιτεχνική τους δράση τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, εντάσσεται και η παρουσίαση του έργου του Χάρη Βογιατζή, ενός ζωγράφου σωστά τοποθετημένου μέσα στο χώρο του μοντέρνου.

Ο Χάρης Βογιατζής, που έζησε και εργάστηκε στη Γαλλία, διακρίθηκε από τις πρώτες του εμφανίσεις ήδη για την ποιητική και λυρική απόδοση των θεμάτων και πάνω απ' όλα για τον πλούτο και την ποιότητα του χρώματος.

Περνώντας από μια σύντομη θητεία στον εξπρεσιονισμό και αργότερα σε μια προσπάθεια πλαστικής απόδοσης των θεμάτων μέσα από τα διδάγματα του Σεζάν, προχωρεί σε μια απρόσμενη ελευθερία και τόλμη που δείχνουν το ωρίμασμα της τεχνοτροπίας του και της τεχνικής του.

Σκηνές από την καθημερινή ζωή και προ παντός απόγειος διαφόρων περιοχών της Ελλάδας, δείχνουν τη βαθιά του σχέση με την πατρίδα του, την οποία παρόλο που άφησε νωρίς για να εγκατασταθεί μόνιμα στο Παρίσι, ποτέ δεν έβγαλε από τη σκέψη και την καρδιά του.

Είναι συγκινητική η άοκη εργασία και συμπαράσταση της γυναίκας του που με πραγματική αγάπη και αφοσίωση στάθηκε μεγάλος βοηθός μας για την οργάνωση και την παρουσίαση της έκθεσης αυτής, για την οποία εργάστηκαν οι επιμελητές της Εθνικής Πινακοθήκης και ιστορικοί της τέχνης Μάνος Στεφανίδης και Όλγα Μεντζαφού. Όλους τους ευχαριστώ θερμά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΠΑΣΤΑΜΟΣ
Διευθυντής Εθνικής Πινακοθήκης

Δεν μπορούσαμε να κλείσουμε αυτό το αφιέρωμα στο Χάρη Βογιατζή χωρίς να υπάρχουν και πέντε λόγια στη γλώσσα του, την ελληνική. Γι αυτό και παραθέτουμε τα δύο κείμενα του Γιάννη Τσαρούχη και του Δημήτρη Παλαστάμου (γράφηκε επ' ευκαιρία της

έκθεσης έργων του Γιάννη Βογιατζή το 1989 στην Εθνική Πινακοθήκη στην Αθήνα), όπως είναι χωρίς μετάφραση. Ελπίζουμε ότι θα μας συγχωρήσουν αυτή τη επιμονή μας με τη γλώσσα μας.

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού και Περιχώρων
έχει τη τιμή να σας καλέσει
στη συζήτηση στρογγυλής τράπεζας που
οργανώνει
στο Ελληνικό Σπίτι
9, rue Mesnil, 75116 Paris

τη Πέμπτη 2 Δεκεμβρίου στις 20:00
με θέμα:

Η διδασκαλία της Νεο-Ελληνικής γλώσσας στον
εξωελλαδικό χώρο

Συμμετέχουν

Άννα Ολβία Ιακωβίδου-Andrieu, αναπληρώτρια
καθηγήτρια νέων ελληνικών, Université de Paris
X Nanterre

Σοφία Βασιλάκη, maître de conférences à
l'INALCO

Χρίστος Κλαίρης, professeur de linguistique
générale, Université Paris V

Henri Tonnet, professeur de grec moderne,
Université Paris V (sous réserve)

Όπως έχουμε γράψει και άλλες φορές, αυτό που μας
ενδιαφέρει στη διδασκαλία των ελληνικών είναι να
μάθουν τα νέα μέλη της παροικίας τη γλώσσα, δηλαδή
να μάθουν γραφή και ανάγνωση, έτσι ώστε αν ποτέ
θελήσουν να ζήσουν στην Ελλάδα η προσαρμογή τους
να είναι πιο εύκολη. Και ταυτόχρονα να κρατήσουν
την επικοινωνία τους με τον ελλαδικό χώρο, ιδιαίτερα
στην εποχή μας που η πρόσβαση στα οπτικοακουστικά
ελληνικά μέσα είναι εύκολη χάρις στο Διαδίκτυο.
Λεγόταν παλιά ότι η γνώση μιας γλώσσας είναι σαν να
ανοίγεται και να φωτίζεται το σπίτι με ένα καινούργιο
παράθυρο. Πολύ περισσότερο που η γλώσσα αυτή
είναι εκείνη των προγόνων.

Θέλαμε από καιρό να οργανώσουμε μία συζήτηση
γύρω από τον τρόπο διδασκαλίας της νεοελληνικής
στα παιδιά της παροικίας. Η προσέγγιση που θα
προσπαθήσουμε να κάνουμε με τη μεγάλη βοήθεια των
ελληνιστών πανεπιστημιακών θα μας βοηθήσει να
εντοπίσουμε τα σημεία που χρειάζονται αλλαγές και
προσαρμογές για να πετύχουμε μεγαλύτερη
αποτελεσματικότητα. Ευχαριστούμε όσους βοήθησαν,
υλικά και ηθικά, για να γίνει αυτή η συνάντηση και
οπωσδήποτε τους πανεπιστημιακούς, που διαθέτουν το
χρόνο τους και την ενέργειά τους για τη συζήτηση,
αποδεικνύοντας ακόμη μία φορά την αγάπη τους και
τη σύνδεσή τους με τη παροικία.

Οι εισηγήσεις και η συζήτηση θα γίνουν κατά βάση
στα ελληνικά, για εμφανείς λόγους. Ζητούμε συγγνώμη
από τα μέλη μας και τους φίλους, που δεν έχουν τόσο
καλή χρήση της ελληνικής γλώσσας και τους
υποσχόμαστε η επόμενη παρεμφερής συζήτηση να
γίνει στα γαλλικά.

Σας καλούμε όλους στη συνάντηση αυτή. Η
παρουσία σας είναι απαραίτητη.

Le Centre d'Etudes Balkaniques et la Section de Grec
Moderne de l'INALCO

ont le plaisir de vous inviter à une table ronde
organisée

le vendredi 19 novembre 2004 à 15h00
dans les Salons d'honneur de l'INALCO
à l'occasion de la parution du dictionnaire
7000 expressions, locutions, proverbes du grec
moderne

de Georges Brillouët et Anna Kokkinidou-Maxime
avec la collaboration de Jean Lallot, aux Editions Rue
d'Ulm

Cette table ronde sera placée sous la présidence de M.
Henri Tonnet (Paris IV) et accueillera
M. Jean Lallot (ENS), M. Georges Galanes (INALCO)
et les deux auteurs
INALCO, 2, rue de Lille, 75007 Paris (esc. C)

L'Association Culturelle Orthodoxe Grecque d'Ile de
France organise un dîner pour sa Fête Annuelle à
l'Espace Gérard Philipe, rue Louise Michel, 78500
Sartrouville, le samedi 20 novembre 2004, à 20 heures.

L'Association HELICON organise le samedi 20
novembre 2004, à partir de 18 heures, à la Maison de la
Grèce, 9, rue Mesnil, 75116 Paris, une soirée pendant
laquelle, il y aura des débats sur les sujets qui ont été
déjà traités. Un cocktail accompagnera cette soirée.

CONSULTATIONS JURIDIQUES GRATUITES

Maître Georgia KOUVELA-PIQUET, 97, avenue
Victor Hugo, 75016 Paris, propose aux membres de la
Communauté Hellénique de Paris des consultations
juridiques gratuites. Renseignements au 0156265353.

COURS DE BOUZOUKI, TZOURAS, BAGLAMA
Par MICHALIS tel : 0615737160

ECOUTER RADIO ENGHIEU IDFM 98.00
(antenne Grecque)

ABONNEZ-VOUS A LA COMMUNAUTE
HELLENIQUE ET A SON BULLETIN
D'INFORMATION
το δελτίο

Responsable de la publication : Andréas Tsapis,
Communauté Hellénique de Paris et des Environs
Maison de la Grèce, 9, rue Mesnil, 75116 Paris
tel : 0147046789 ; fax : 0147046813 ; e-mail :
communautehelleniqueparis@wanadoo.fr

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ / CINE-CLUB

Tous les vendredis à 20 heures

Κάθε Παρασκευή στις 8 μμ

Παρασκευή 19 Νοεμβρίου 2004

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΣΠΑΓΕ ΠΛΑΚΑ (1972)

Έγχρωμο, 95 λεπτά. Καραγιάννης Καρατζόπουλος. Σκην.: Κώστας Καραγιάννης, Σεν.: Γιώργος Λαζαρίδης, Φωτ.: Βασίλης Βασιλειάδης, Μουσ.: Γιώργος Κατσαρός. Παίζουν: Κώστας Βουτσάς, Ξένια Καλογεροπούλου, Ζωζώ Σαπουντζάκη, Νίκος Ρίζος, Λαυρέντης Διανέλλος, Δημήτρης Νικολαΐδης, Θόδωρος Έξαρχος, Δημήτρης Μπισλάνης, Γιώργος Παπαζήσης, Νάσος Κεδράκας, Ιάκωβος Ψαρράς.

Κωμωδία. Ένας δειλός ανθρώπακος, ο οποίος φοβάται και τον αέρα που αναπνέει, νομίζει πως κερδίζει υπερδυνάμεις παίρνοντας κάποια ειδικά χάπια, που στην πραγματικότητα είναι απλές ασπιρίνες, και κερδίζει τη χαμένη του αυτοπεποίθησή.

Παρασκευή 26 Νοεμβρίου 2004

Ο ΓΡΟΥΣΟΥΖΗΣ (1952) Α/Μ, 83 λεπτά. Φίνος Φίλμ.

Σεν.-Σκ.: Γιώργος Τζαβέλλας, Φωτ.: Αριστείδης Καρύδης-Φούκς, Μουσ.: Μάνος Χατζιδάκις. Παίζουν: Ορέστης Μακρής, Δάφνη Σκούρα, Μίμης Φωτόπουλος, Ντίνος Ηλιόπουλος, Γεωργία Βασιλειάδου, Λάκης Σκέλλας, Ανδρέας Ζησιμάτος, Περικλής Χριστοφορίδης, Θανάσης Τζενεράλης.

Κοινωνική ηθογραφία. Ένας γκρινιάρης καφετζής που όλοι αποκαλούν γρουσουζή βρίσκει έκθετο στη πόρτα του ένα βρέφος και προσλαμβάνει μία παραμύνα για να το μεγαλώσει χωρίς να ξέρει πως αυτή είναι και η πραγματική του μητέρα.

Παρασκευή 3 Δεκεμβρίου 2004

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΘΥΕΛΛΑΣ (1984) Έγχρωμο, 100

λεπτά, Athens Film. Σεν.: Νίκος Τζήμας, Δημήτρης Καραβάκος, Μενέλαος Ντάφλος, Σκην.: Νίκος Τζήμας, Φωτ.: Βασίλης Χριστινόγλου, Νίκος Σμαραγδής. Μουσ.: Γιάννης Μαρκόπουλος.

Παίζουν: Μιχάλης Σταματάκης, Μενέλαος Ντάφλος, Κατερίνα Κουτρουβίδα, Μάνος Κατράκης, Τίτος Βανδής, Χρήστος Καλαβρούζος, Αγάπη Μανουρά, Ντίνα Κόνστα, Γιώργος Βουτσίνος.

Περίπετεια. Δύο αντάρτες του ηττημένου ΕΛΑΣ προσπαθούν διασχίζοντας τις τάξεις του εθνικού στρατού να επιστρέψουν σπίτι τους και αναθρομούνται τη ζωή πριν τον πόλεμο και τους αγώνες τους στις τάξεις του ΕΑΜ.

Παρασκευή 10 Δεκεμβρίου 2004

ΓΑΜΟΣ Α ΛΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ (My Big Greek Fat Wedding) (2002) Έγχρωμο, 90 λεπτά (στα γαλλικά).

Σκην.: Joel Zwick, Σεν.: Nia Vardalos, Μουσ.: Chris Wilson, Alexander Janko.

Παίζουν: Nia Vardalos, John Corbett, Lainie Kazan, Michael Constantine, Gia Carides, Louis Mandylor.

Κωμωδία. Η ιστορία της Τούλας, κόρης Ελλήνων μεταναστών στο Σικάγο, που θέλουν να την παντρεύουν με Έλληνα. Ερωτεύεται ένα Αμερικανό και έτσι αρχίζει

σιγά σιγά να τον μεταμορφώνει σε Έλληνα. Μιά κριτική παρουσίαση των «καλών» και των «κακών» μας, δοσμένη με πολύ αγάπη από τη Νία Βάρδαλος, κόρη Ελλήνων μεταναστών και πρωταγωνίστρια στο φιλμ. Ένα φιλμ, που έσπασε τα ταμεία στις ΗΠΑ και στην Ελλάδα.

LES DIAMANTAIRES

GASTRONOMIE GRECQUE

depuis 1929

60, rue Lafayette

75009 PARIS

Tél : 01 47 70 78 14

Talos

restaurant crétois

39 rue St Petersburg

75008 Paris

01 43 87 60 40

Tous les vendredis et les samedis soir

Musique crétoise (lyra)

Musique grecque (bouzouki)

Fermé le dimanche